VOL. 112. NO. 11. NOVEMBER, 2020. 112. ÉVF. 11. SZÁM, 2020. NOVEMBER

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Hungarian Baptist Convention of North America Since 1908 Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

„JAJ HELYETT: HÁL'ADÁS"

"Mert a fügefák nem fognak virágozni, a szőlőtőkéken nem lesz gyümölcs. Hiányozni fog az olajfák termése, a kertek sem teremnek ennivalót. Kivész a juh az akolból, és nem lesz marha az istállókban. DE ÉN vigadozni fogok az Úr előtt, örvendezek szabadító Istenem előtt. Az Úr, az én Uram ad nekem erőt, olyanná teszi lábamat, mint a szarvasokét, és magaslatokon enged járni engem." – Habakuk 3,17-19

2020. a kimaradások éve lett! A koronavírus okozta világjárvány a vele járó korlátozásokkal arra kényszerített bennünket, hogy sok, eddig megszokott dolgot kihagyjunk az életükből. Kimaradtak köszöntő kézfogások, testvéri ölelések, imaházi istentiszteletek, nyári utazások, családlátogatások, iskolahetek, munkanapok, vásárlások …

Ezek fényében talán arra is gondolhatnánk, hogy idén a hálaadás is kimaradhatna, hiszen ki tud ilyen körülmények között hálát adni? Úgy érezhetjük magunkat, mint a zsidók Babilon folyói mellett, akiktől éneklést vártak, de csak zokogás jött ki a szájukon. Könnyebb lenne most sírni, panaszkodni és háborogni a hálaadás helyett. Remélem azonban, hogy ennél többre vágyunk, ezért szeretnék bemutatni Habakuk próféta ábrázolásában egy alternatívát a fentiekkel szemben.

Ismerkedjünk meg azzal a VILÁG-HELYZETTEL, amiben Habakuk élt

Ha elolvassuk az általa írt rövid prófétai könyvet, a belső és külső veszedelem képe tárul elénk. Belülről az Istennel szembeni hűtlenség, az egymással szembeni fojtogató erőszak, és a törvénnyel szembeni teljes romlottság jellemezte Izráel fiait, kívülről pedig a káldeusok (babiloniak) halálos veszedelme fenyegette őket, akik Isten ítéletének a végrehajtóiként jöttek az ország ellen.

Prófétai szemeivel Habakuk látja, hogy e kettős veszedelem következtében, olyan katasztrofális helyzet alakul majd ki az országban, ami mindent a feje tetejére állít. Semmi nem lesz a megszokott, és az addig természetesnek tartott dolgok radikálisan megváltoznak. Hiába várják a fügefákon a finom gyümölcsöt, mert azokon még virág sem lesz, hiába mennek a szőlőskertbe zamatos szőlőért, mert egy szem sem lesz a tőkéken, olajbogyókat sem lehet majd találni olajfákon, a kertekben sem lesznek friss zöldségek, az utolsó juh is kihal az akolból és az istállók is kongani fognak az ürességtől.

Egyszóval a régi rend, a dolgok megszokott menete véget ér. Új körülményekhez, új élethelyzethez kell mindenkinek hozzászokni, akármennyire is nem tetszik az.

Ijesztően hasonlít ez mindahhoz, amit ebben az évben átélünk. Hetek alatt minden a feje tetejére állt. Az a világ, amiben felnőttünk, amihez valamenynyire hozzá szoktunk megszűnni látszik és helyébe valami teljesen más van kibontakozóban. Hogy mennyire lesz ez a fordulat maradandó, vagy végleges, nem tudjuk, de átmenetileg is ijesztő és fojtogató. Akárcsak Habakuk korában.

Hogyan REAGÁL Habakuk erre a krízishelyzetre?

Köt rövidke szóval, egy ellentétes kötőszóval és egy személyes névmással ismerteti a szívét betöltő lelkületet: **DE ÉN**! Ez a szópár 81-szer fordul elő az új-fordítású magyar Bibliában és legtöbbször olyan emberek mondják, akik a megszokott sablontól, a várható reakciótól eltérő módon reagálnak egy adott helyzetre. Halljuk ezt Kálebtől, aki nem azt mondja, amit a társai szeretnének, vagy amit a félelme diktálna, hanem azt, amit a hite mondat vele; Józsué is ugyanezt mondja, aki a családjával akkor is az Urat akarja szolgálni, ha mindenki más elfordul Istentől; és ezt kiáltja

folytatás a 3. oldalon

AZ ÚR VEZET…

Emlékezzelek!
És mintha csak tegnap történt volna,
Halljátok meg ismét az elhívást!
És dobbanjon rá újra szívetek,
ne kívánjatok soha, soha mást!
Akármi lesz… Az Úr vezet…

Az elhívás nem sima útra szólt,
És nem vert nektek hidat a vízen,
A víz víz maradt, az élet élet.
De – járni tanított a tengeren…
A víz felett…
Az Úr vezet!

Szürke, nehéz köd borul reátok.
Sokan inganak, sokan elesnek,
– Testvéreim! De ti álljatok meg!
Mert rajta kívül bármit is kerestek,
Kudarcba fúl…
Vezet az Úr…

Higgyétek el és ma még erősebb
Legyen bennetek a drága tudat
Hogy bármi sötét köd is száll reátok,
A felhők között ott fénylik a nap.
Egyszer előtör izzó sugárral,
S akit elhívott szent elhívatással,
Boldog lesz, hogy nem lett hűtelen.
Mert vezet az Úr,
Vezet…
Szüntelen…

Lukátsi Vilma

A TARTALOMBÓL

English section - page 8. Adoption Jesus is the Only Answer
Hálaadónapi és Biblia-napi írások
Hálaadónapi célgyűjtés elé
MABAVISZ tanácsülés
60 éves a Ráma Tábor
Érthetetlen érzelmeink (6) Az undor
Jöjjetek, áldjuk Őt! - kottával

Evangéliumi Hírnök
GOSPEL MESSENGER

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:
Send address changes to:

Evangéliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by the Hungarian Baptist Convention of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Gergely István, Püsök Dániel és Szabó István

Our address on the internet:
http://www.evangeliumihirnok.net
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

* * *

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
11727 Breadfruit Ln.
VENICE, FL 34292
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. ISTVÁN GERGELY
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
gergelyis@gmail.com

Alelnök / Vicepresident:
REV. DÁNIEL PÜSÖK
7379 Islington Ave.
Woodbridge, ON, L4L 1W2, CAN
pusokdaniel@yahoo.com

Titkár / General Secretary:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Ave.
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2518 E. McKittrick Place
BREA, CA. 92821
zsigmond@sbcglobal.net

* * *

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

Három fókusza is van a novemberi számunknak: hálaadónap, biblia-vasárnap, és a 60. éves tábor. Természetesen további témákat is érintenek írásaink. Ezúttal külön is megemlítem némelyiket.

Aktuális probléma feszül a vezércikkünk mögött: Halasszuk el az idei *hálaadónapot*? Van miért hálát adni a világméretű járvány sűrűjében? Nem holmi bizonytalan választ kapunk a kérdésre. Készítsük hát bátran és jó reménységgel a hálaadónapi oltárokat imaházainkban, s hálaáldozatainkat is (az ebben a rovatban is olvasható felhívásnak megfelelően) a célgyűjtésünk támogatására!

Biblia-vasárnap. Évekkel ezelőtt valahogy abbahagytuk lapunk egyik régi hagyományát, hogy t.i. november 2. vasárnapján *Irodalmi Napot* tartottunk. Az irodalmi napon az *Evangéliumi Hírnök* és a *Biblia* állt a középpontban. Lapunk gyülekezeti szintű támogatására is sor került ilyenkor. Most egy verssel és egy írással emlékeztetjük olvasóinkat arra, milyen nagy kegyelem, hogy az Úr rendelkezett üzenetei feljegyzéséről, gondoskodott azok megmaradásáról. Valahogy ebben a sorban gondolok arra is, hogy szövetségünk lapját is élteti, immár 112. éve. Jövőre talán vissza kellene térnünk a novemberi „irodalmi napra".

A *Ráma Tábor* története szövetségünk történetének különlegesen szép fejezete. Az a fele, amelyről még személyes emlékeink is lehetnek – s vannak is. Példa erre *Jurás Pál* testvérünk személyes hangvételű emlékezése a táborra, vagy a nemrégen elköltözött feleségére, akivel a kapcsolatuk éppen ott kezdődött. Ebben az évben sajnos nem színes, konferenciai képekkel gondolunk a táborra - mint ahogy mindig szoktunk -, hanem néhány 60 éves fekete-fehér képpel, amit *Tagai István* testvér albumából vettem át. Szeretettel gondolunk az első táborozókra, közöttük őrá is, és a köszönet mellett gyógyulást is kívánunk neki.

Az idei táborozással kapcsolatban az angolul könnyebben olvasó testvéreink figyelmét felhívom az augusztusi számunkban olvasható tábori beszámolóra, melyet *Püsök Salomé* írt: The Camp we Never Had and Sort of Still Had. Gyermekeink, fiataljaink között is vannak tehetséges „írók" - bátorítsuk írásra őket, ha és amíg ott ülnek az asztalunknál, vagy gyülekezeteink padjaiban!

MABAVISZ híradást is kaptunk, hosszabb idő után. Köszönjük *Gergely István* testvér szolgálatát a világszövetség élén az elmúlt két esztendőben, s Urunk áldását kérjük az új elnök, *Pardi Félix* testvér szolgálatára. Az Evangéliumi Hírnök kezdettől fogva és ezután is szívesen ad helyet a világszövetség híreinek, és ösztönözni kívánja olvasóinkat az egymásért való rendszeres imádságra.

Érthetetlen érzelmeink címmel 6 részből álló sorozatot közöltünk ebben az évben - *Dr. Árgyelán Miklós* testvér munkáját. Az egymás után tárgyalt érzelmeink ezek voltak: a szomorúság, harag, félelem, öröm, meglepődés és az undor. Köszönöm Árgyelán testvér cikkeit! Olvasóinktól jó visszhangok érkezte; egy kicsit most már jobban ismerjük magunkat, érzelmeinket. Remélem hamarosan újabb munkáiból is küldeni fog lapunknak.

Lassan két éve, hogy minden számban találunk egyet *Fűr Béla testvér énekszöveg-fordításaiból, kottával együtt.* Fűr testvér első énekeit még az óhazában írta. Ének-fordításait nem csak a detroiti és a szövetségi gyülekezeteinkben, hanem Erdélyben is énekelik. Örülök ennek a sorozatnak is, és remélem, hogy továbbra is kapok tőle egy-egy közölhető éneket. *(szerk)*

A HÁLAADÓNAPI CÉLGYŰJTÉS ELÉ

Kedves Testvéreim!

Tavaszi bizottsági gyűléseinken úgy döntöttünk, hogy ebben az évben egyik célgyűjtésünket a **chicagói gyülekezet** javára tartjuk (lelkipásztor meghívás, lakásberendezés stb.), a másikat pedig a **beregszászi (Kárpátalja)** testvérek támogatására, akik egy nemrég megvásárolt imaházépület felújításán dolgoznak.

Sajnos a világjárvány miatt a pünkösdi gyűjtésünket nem tudtuk megtartani, ezért úgy döntöttünk, hogy a hálaadónapi gyűjtést megosztjuk a két gyülekezet között. Gyülekezeteink testvériségét arra kérjük, hogy ezt vegyék figyelembe, amikor a hálaadónapi célgyűjtést tartják, lehetőségeik szerint úgy adakozzanak, hogy mind a két gyülekezet részére jelentős segítséget tudjuk nyújtani.

Testvéreink nagylelkű támogatását előre is megköszönjük, bízva abban, hogy mennyei Atyánk bőségesen megjutalmazza azokat, akik jókedvvel hoznak áldozatot országa építéséért.

A VB és MJB nevében,
Elnök: ***Rev. Dr. István Gergely***

JAJ HELYETT: HÁL'ADÁS

folytatás az 1. oldalról

Dávid is Góliátnak, aki ellen nem fegyverrel, hanem Isten nevében bízva áll ki és győz. Az előző példákhoz hasonlóan, Habakuk sem azt teszi, amit várnánk, nem úgy reagál, ahogy természetes lenne, hanem eltér minden megszokott sablontól és emberi normától, és kijelenti, hogy ezek a körülmények között és a drasztikus helyzet ellenére, Ő örvendezni és vigadozni fog Ura és Istene előtt.

Nem a bajnak örül és nem a csapás miatt vigadozik. Nem azért boldog, mert végre Isten megbünteti a bűnösöket. Még csak azért sem, mert valahogy képes rózsaszínre festeni a sötét-fekete felhőket. Nem, látja a bajt a valóságos szörnyűségében. Sőt, ha elolvassuk a 3. rész 16. versét, láthatjuk, hogy ez a sötét jövőkép olyan súllyal nehezedik a prófétára, hogy egész teste sokkos állapotba kerül (elkezdenek fájni a csontjai és reszketni kezd a szíve, ajkai, lábai). Nem egy könnyelmű és felelőtlen ember szavai ezek, akinek minden mindegy, mert már a békeországban képzeli magát, hanem olyan ember beszél itt hozzánk, aki nagyon is tisztán látja a dolgokat, de megtalálja az erőt arra, hogy ezek ellenére örülni tudjon.

Habakuk Isten jelenlétében meglát valamit, amire nem tud másként válaszolni, mint önfeledt hálaadással. Igaz, hogy nem kap minden kérdésére választ. Nem érti például, hogy miért éppen a bűnös káldeusokat használja Isten az igazságszolgáltatásában? De, amit meglát Istenben, és amit megért az Ő jelleméből, az elég ahhoz, hogy örvendezhessen.

Lehet, hogy mi sem kapunk minden kérdésünkre választ. Lehet, hogy sosem tudjuk meg, hogy a koronavírus természetesen, vagy mesterségesen jött létre. Lehet, hogy sosem derül fény arra, hogy az országok vezetőinek a döntései ebben a krízishelyzetben az őszinte gondoskodástól motiváltak, vagy valami világhatalomra törekvő erők befolyásolása alatt születtek. És még annyi minden van és lesz, amire nem kapunk választ és nem értünk meg teljesen. De az, amit megértettünk Istenből, az Ő teremtő hatalma, a mindent fenntartó bölcsessége, a megváltásunkban illusztrált szeretete, az inkarnációban tapasztalható közelsége, az igazságos ítélete, és a mennyországban bemutatott nagylelkűsége, nekünk is elég kell legyen ahhoz, hogy tudjunk örvendezni, vigadozni és őszinte szívvel hálát adni még 2020-ban is.

Nem attól válunk hithősökké és hatékony bizonyságtevőkké, ha valahogy be tudjuk bizonyítani, hogy nem is olyan nagy a baj. Hogy nincs is vírus, vagy hogy a COVID-19 nem is olyan veszélyes. Hogy mi olyan bátrak vagyunk, hogy semmi óvintézkedést sem kell alkalmaznunk. Az embereket nem ez fogja jobb belátásra bírni. A világ arra fog felfigyelni, ha olyan Krisztus-követőket lát majd, akik értelmesen, higgadtan, alaposan felmérik az adott helyzetet és a várható hisztéria helyett békességről, hitről, bizalomról, szeretetről, szolgálatról, befogadásról, lehajlásról tesznek folyamatosan tanúságot.

A lelki érettségnek olyan lépcsőjére lépünk ez által, amely maga mögött hagyja az érzelmektől és körülményektől folyamatosan ide-oda dobált lelkületet, vagy az Istenhez haszonlesésből való közeledést és erőteljesen tanúskodik az Isten újjászülő és megtartó hatalmáról!

Amit ISTEN TESZ Habakukkal

Könyvének utolsó versében, ami egyébként az igeszakaszunk utolsó része is, Habakuk kijelenti, hogy miután megvallotta hitét és elkötelezettségét Isten mellet, válaszként Istentől erőt kapott a tovább haladásra.

Nem lett hirtelen ébredés Izráelben, a babiloniak sem fordultak vissza leigázó hadjáratukból, a fügefa sem kezdett el újból virágozni és szőlő továbbra sem volt a tőkéken. De jött az erő Fentről, hogy amíg a többség egyre mélyebbre süllyedt a bajok mocsarába, Habakuk 'szarvaslábakkal' szökdelhetett egyre feljebb.

Testvéreim, ebben az évben is vannak sokan, akik Habakukhoz hasonlóan nem tragédiaként élik meg ezt a krízisévet, nem egy helyben toporzékolnak dühösen, hanem biztos lábakkal haladnak előre, mert olyan örök célokat tűztek ki maguk elé, amit egy ilyen nagyszabású világjárvány sem tud felfüggeszteni, vakvágányra terelni, vagy megszüntetni. Ők azok, akik nem a körülményeik öntőformájába préselve élik életüket, hanem az Istenbe vetett élő hit üde szabadságában!

Legyünk mi is ezek között és tartsunk 2020-ban is őszinte hálaadást! Világunkban, mely mintha a Jelenések könyvének jajkiáltásait nyögné, a címben idézett énekszöveg példájára, **legyen bennünk hálaadás a jaj helyett!** Hangozzon fel idén újra otthonainkban és imaházainkban az Úr előtti vigadozás és szent örvendezés éltető hangja hálánk kifejezéseként! És higgyük el, hogy bármennyire kilátástalan a jelen és bizonytalan a jövő, mindig kapunk Istentől elég erőt megtenni a következő lépést. Hit által, hisz ***„az igaz ember a hite által él"*** (Habakuk 2,4)!

Püsök Dániel

ÉS TÓVÁ LESZ A DÉLIBÁB

„És tóvá lesz a délibáb, és a szomjú föld vizek forrásivá." Ésaiás 35:7

Ha pusztán át visz életed,
És hordasz súlyos terheket,
Tán félsz, hogy Isten elfeled?
Hogy délibáb az ígéret?

Bár pergeted az éveid,
Csak súlyosbodnak terheid.
Hordozni, kérded, hogy lehet?
Nem délibáb az ígéret?

Már azt hiszed, hogy nincs tovább,
És járni alig tud a láb…
Hidd: tóvá lesz a délibáb,
Bő égi áldás árad rád!

Az Ige szól, elhiheted:
Én minden nap veled leszek!
Akármi lesz, csak bennem bízz!
Nem szégyenül meg, aki hisz!

Vesd hát az Úrra terhedet,
Higgy, és a baj nem árt neked!
Istened látja bizalmad!
Ne félj, Ő nyújt majd kiutat!

Bár azt hitted, hogy nincs tovább,
Ím tóvá lett a délibáb!
Most újra fürgén jár a láb,
Mert égi áldás áradt rád!

Sokan azt hiszik, hogy Isten ígéretei csak olyanok, mint a délibáb… Azt hiszszük, hogy van ott valami, aztán kiderül róla, hogy csak csalóka délibáb volt… Itt viszont maga Isten azt mondja Igéjében, hogy amiről mi azt hittük, hogy csak délibáb, arról fog kiderülni, hogy iható, éltető víz!

Anikó Williams

kotta, hang, angol fordítás itt:
http://www.hymntime.com/tch/non/hu/e/s/t/o/estovale.htm

„Adjatok hálát az ÚRnak,

hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt!" - 1Krón 16,8

A hálaadás tanúságtétel. A szó ószövetségi értelmében, a hálaadó nyilvános cselekedetben fejezi ki azt az érzetét, amit Isten gondoskodásának személyes megtapasztalása vált ki benne. Aki más hálamondásának a tanúja lehet, az Istenről hall. Későbbi szabályok előírták, hogy pl. a veszélyes élethelyzetekben megtapasztalt isteni oltalomért a "hálaáldás" tíz felnőtt férfi jelenlétében hangozzék el. Aki csak ehetett a hálaáldozatra szánt ajándékból, az „Úréból" evett (3Móz 7,11-19). 3Móz 17. fejezetében olvasunk először a „békeáldozatról", ami „hálaadásként is" bemutatható. A „hálaadó békeáldozat" (15. v.) a rendezett, helyreállított kapcsolat ünneplése Isten

és ember között. Arra következtethetünk a hálaáldozat módját leíró törvényből, hogy a különböző áldozatok között (3Móz 7,37) ennél fontos volt a közös ünneplés (gyorsan el kellett fogyasztani a húst – 15.v.). Egyes magyarázók szerint, családja és közeli ismerősei mellett a papot is vendégül látta az áldozó, mert a húsból reggelre nem maradhatott. **A hálaadó tehát nem magára vonja, hanem Isten tetteire irányítja mások figyelmét is.**

A Krónikák a babiloni fogságot átélt zsidóságnak, a „maradéknak" az ihletett történelemkönyve. Túlélő újrakezdőket lelkesít és nevel a hajdanvolt események elmondásával. Az igazságot nem ferdíti, de ha jót mondhat, mint itt Dáviddal kapcsolatban, nem spórol a hellyel. Két zsoltárt is idéz tőle (105 és 96), pedig a zsoltárok többsége széles körben ismert volt akkor, mert a hálaadó király, de főleg a dávidi királyság eszményét kívánja felélesztení. **Dávid hálája** azért is „királyi", mert **a Szövetség ígéreteihez hűséges Istenről szól,** és lám, még a vezetéséért hálát mondó uralkodó is a helyén (!) szólal meg.

A "helyén megszólaló" király - a beszámolók (2Sám 6,17-19; 1Krón 16) tanúsága szerint - nagy örömében is Isten kijelentett akaratát követte. A lévitákat az őket megillető helyre állíttatta. Ászáf családját is berendelve, új hangokkal, „friss regisztrációval" szólalhatott meg a dicsőítők kórusa. Az intézkedéseit és mozdulatait követők, mindenki értette, hogy hálaáldozatot mutat be a király. A hálaénekei évezredek változásai után, ma is az Élő Isten uralmát szemléltetik. Magukkal ragadják a modern embert; Dávid „királyi" hálája elér a lelkünkig. **A tanúk körében megszólaló hálás hívő Isten előtt áll.** Láttuk, az imént táncra perdítette az öröm, de most ihletett józansággal cselekszik, emlékezik, vezet és dicsőít. Gondja van még arra is, hogy minden férfinak és nőnek oszszanak az áldozatból lepényt, datolyát és mazsolát.

„Király" a hálája (így mondanák fiataljaink), mert tudja, hogy Akinek „köszönnek", Istenüknek sok dolga lesz még velük. Dávid a hálájával arra buzdította a népet, hogy hívják segítségül az Úr nevét. Mély üzenet van ebben; fontos volt ezt újra hallaniuk a fogságból hazatérteknek, de így láttatja velünk is a jövőt a hála. Isten neve ismertté lesz. **Mindig segítségül hívható az Úr. A hívásunkra válaszol. Segítségével élhetünk mindig...**

Isten népének a története az Úr tetteiről szól. Még a júdeaiakat idegenbe hajtó babilóniaiak is Isten szolgái voltak. Most „jó dolgok" történnek velük (Dávid Jeruzsálembe helyeztethette a frigyládát; újra otthon lehetnek a 70 éves fogság után), és örülnek, hálásak az Úrnak. **Minderről tudniuk kell a népeknek is!** Legyenek mások is tanúi annak, hogy Aki elé a hálánkkal jövünk, Ő a mi hatalmas Istenünk! **A hívő hálaadása idegenek számára is érthető tanúságtétel - Istenről.**

Imádkozzunk, hogy a hálaadásunk Isten nagyságának, kegyelmének és szeretetének a megismerésére hívjon másokat is!

Novák József

"HOGY KÖNNYEN OLVASHATÓ LEGYEN..."

„Így felelt nekem az ÚR: Írd le ezt a látomást, és vésd táblákra, hogy könnyen olvasható legyen." Hab 2,2

Az üdvösségünk történetében lényeges szerepe van az Isten igéjének.

A bűnbe esett embert nem hagyta magára Teremtője. Szólította, beszélt, kommunikált vele sokféleképpen. Az egyik módja ennek a kapcsolat keresésnek-tartásnak, hogy üzeneteit leíratta - a prófétákkal, majd az újszövetségi szentírókkal, a tanítványokkal, Pál apostollal.

A kezünkben lévő Biblia Jézus Krisztus 2000 évvel ezelőtt elhangzott tanításait tartalmazza, a nagyobbik felében, az Ószövetségben pedig Isten kétésfélháromezer évvel ezelőtt feljegyzett igéit, üzeneteit olvashatjuk.

A Biblia nem emberi alkotás. Péter levele így fogalmazta ezt meg: *Soha sem ember akaratából származott a prófétai szó, hanem a Szentlélektől indíttatva szólottak az Istennek szent emberei.* (2Pt 1,21)

Gyönyörködjünk most egy kicsit abban a csodálatos isteni tervben, aminek eredményeként ma is olvashatjuk Isten Igéjét! A több mint egy évezred során íródott Bibliánk formálódásának egy jeles *pillanatát* vehetjük észre a fönt idézett mondatban.

Isten *Habakuk* prófétával *leíratja, táblákra véseti üzenetét.* Figyeljük meg, hogy nem csak mondott valamit, hanem le is íratta azt, ráadásul azt is feladatul kapta a próféta, hogy *könnyen olvasható legyen* az.

Hát ez csodálatos! **Isten még arra is gondolt, hogy könnyen olvasható legyen** az üzenete! Rám és rád is gondolt, hogy megérthessük Igéit.

Gondolom, nem kis feladat volt ez Habakuk számára. Az Isten üzenetét világosan, érthetően, sőt könnyen érthetően továbbadni – régi és mai szolgáinak szép és nehéz feladata ez!

Ha már észrevettük hogy Istennek még erre is gondja volt, akkor nem csodálkozunk azon, hogy Istennek gondja volt arra, hogy ezeket a kőtáblákra, cserépre, papirusztekercsekre vésett és írt üzeneteket az évezredek és évszázadok során **sokszorosíttatta, lemásoltatta, megőriztette.**

A Habakuk 2,2 megértése után már természetesnek találom, hogy **a héber ószövetséget görögre meg latinra fordíttatta,** még mielőtt az újszövetség megíródott, megszületett volna.

Ugyanez az isteni szándék – hogy szava, igéje könnyen olvasható legyen – vezethette, amikor hosszú, sötét évszázadok után a reformáció egyik gyümölcseként **az egyszerű emberek nyelvére fordíttatta le** Urunk a kevesek számára érthető héber és görög nyelvű Bibliát.

Károli Gáspár és a bibliafordítók Istennek engedelmeskedtek, amikor nagy fáradsággal, akár életük árán is érthetővé, *könnyen olvashatóvá tették* a Szentírást.

Magasztaljuk Isten, hogy már az ószövetségi időkben is beszélt velünk, s üzeneteit leíratta, olvashatóvá tétette szolgái által. Majd **Fiát is elküldte nekünk, aki aztán tényleg értett a nyelvünkön.** Azután annyira vigyázott a már leírt üzeneteire, hogy **évezredek után is itt lehet a kezünkben az érthető, sőt a könnyen olvasható Ige, a Biblia.**

Ha ennyire fontos volt Isten számára, hogy üzenetét megérthessük, s ha még ma is annyira fontosnak tartja az üdvösségünkért fogalmazódott Igéit, hogy világszerte fordíttatja, kiadatja, hirdetteti, *nem kellene nekünk is többet olvasni azt,* nagyobb helyet biztosítani Isten igéjének az életünkben?

Herjeczki Géza

ANGYAL

Fensége rejtekében ő azonnal
tudta, angyal az, ki belép,
sudáran, fennen, lángoló szavakkal,
s felajánlotta volna mindenét,

csak arra kérte, ami volt lehetne,
kereskedő, meghajszolt utazó;
nem olvasott, s egyszerre itt a szó,
mi még egy bölcset is megvesztegetne.

Az angyal pedig, mint maga az Úr,
mutatta néki tábláján a szókat,
nem hagyott egyet olvasatlanul!

Olvasott, lesvén az angyalkezet
amint lapoz, s egyike lett azoknak,
kik értenek és engedelmesek.

Reiner Maria Rilke

MABAVISZ TANÁCSÜLÉS

Az elmúlt év márciusában történelmet írtunk, amikor *Amerikában először, Detroit-ban tartottuk a Magyar Baptista Világszövetség (MaBaVisz) évi tanácsülését.* Jó volt a személyes találkozás és beszélgetés, gyülekezeteink sok áldást nyertek azon a hétvégén vendégtestvéreink szolgálatai által. Akkor úgy terveztük, hogy az idei tanácsülést valamikor májusban, *Budapesten* szervezzük meg. Sajnos a Covid 19 okozta változások és utazási korlátozások, mint sok más tervünket, ezt is meghiúsították. Így ismét arra kényszerültünk, hogy történelmet írjunk, ugyanis a MaBaVisz történelmében először fordult elő, hogy tanácsülésünket a *virtuális térben* tartsuk, október 15-én.

Korlátozott időnk legnagyobb részét a *tagszövetségek vezetőinek beszámolója* töltötte ki. Testvéreink elmondásából kiderült, hogy közösségeinkre sok tekintetben *negatív hatása* volt a járvány kitörése, illetve a megfékezése érdekében hozott hatósági óvintézkedések. Az itt-ott, gyülekezetekben is megjelenő Covid-os megbetegedések, a nyilvános istentiszteletek betiltása, és a kötelező maszk viselése stb. sok helyen *félelmet, távolságtartást, közömbösséget* eredményezett, elvette a testvérek kedvét a gyülekezeti alkalmak látogatásától, akkor is, amikor már enyhültek a megszorítások a hatóságok részéről. Az *evangélizálásra* is negatív hatással voltak a járvány okozta változtatások, ahol korábban szép számban voltak barátkozók, jelenleg alig látogatják az istentiszteleteket. Ezek a negatív hatások különösen érezhetőek a vidéki gyülekezetekben, illetve a kisebb tagszövetségek - **Felvidék, Délvidék, Kárpátalja** - közösségeiben. Az említett területeken *nemcsak lelki* vonatkozásban okozott károkat a világjárvány, az *anyagiakban* is fájdalmas nyomokat hagyott. Sok testvér munka nélkül maradt, a lelki munkát végzők közül többen arra kényszerültek, (Kárpátalja, Délvidék) hogy kétkezi munkával keressék meg mindennapi kenyerüket. Amíg lehetett, a kenyérkereset érdekében a gyülekezetek tagja közül sokan más országba menekültek, ezzel is gyengítve a kisebb közösségek életképességét.

Ami a járvány jelenlegi terjedését illeti, testvéreink csaknem minden szövetségből arról számoltak be, hogy az utóbbi időben mindenfele rohamosan növekszik a Covid-os megbetegedések száma. A MaBaVisz tagszövetségeiben több lelkipásztor házaspár illetve gyülekezeti tag is megbetegedett (elhalálozások is történtek), ezért továbbra is fontos, hogy imádkozzunk egymásért, a járvány megszűnéséért, a betegek gyógyulásáért és a gyászolók vigasztalásáért.

Isten kegyelméből azonban nemcsak negatív dolgokat eredményezett a világjárvány kitörése. Volt, ahol a kisebb közösségeket is *nagyobb összefogásra, a testvéri szeretet gyakorlására, újabb istentiszteleti formák és programok megszervezésére késztette.* Ezek sokkal inkább igazak nagyobb gyülekezetek és a nagyobb tagszövetségek esetében.

Erdélyben a közelmúltban két lelkipásztort avattak fel, *Szűcs Dánielt* és *Molnár Ottót.* Reményeik szerint a

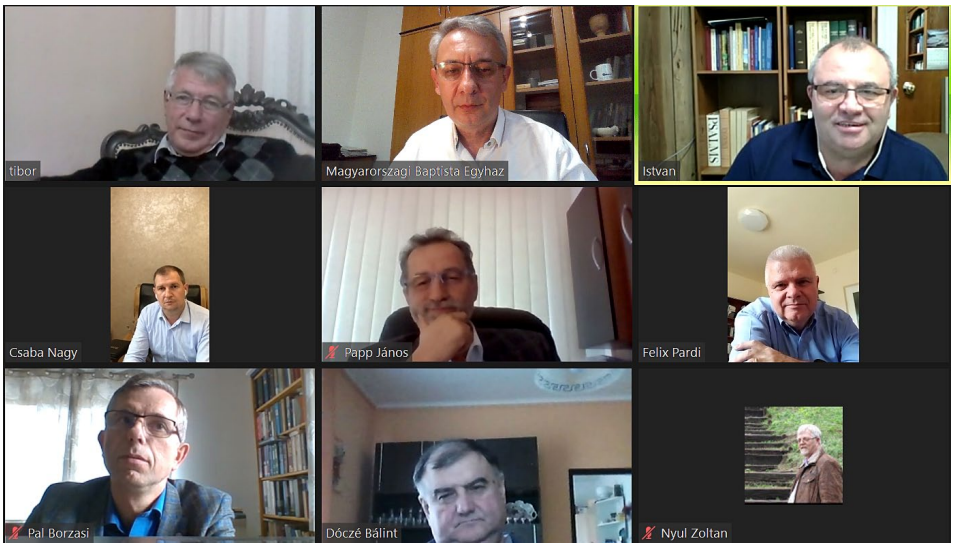

közeljövőben is lesznek újabb avatások. Ez azért fontos, mert az utóbbi években több idősebb lelkipásztor nyugdíjba vonult, és még mindig sok körzet van lelkipásztor nélkül. A járvány ideje alatt az erdélyi szövetségben az *építkezésben* is történtek előre lépesek. Mivel *Cserepka János* testvér annak idején *Szilágyballán* kezdte erdélyi missziójét, a szilágysági testvérek ebben a faluban vásároltak meg egy telket, ahova *Cserepka János Oktatási Központ* névvel egy épületkomplexumot szeretnének felépíteni. A név az épület célját is magában hordozza. Jelenleg az épület tervezése van folyamatban. Ugyanakkor a *Sólyomkővári* tábor fejlesztésében is volt előrelépés; Isten kegyelméből erdélyi testvéreink a közelmúltban egy új ebédlő sarokkövét helyezték el ünnepélyes keretek között.

Magyarországon a városi gyülekezetek az online istentiszteletekkel *olyan embereket is elértek, akiket másképp nem tudtak volna elérni.* Testvéreink örömmel osztották meg, hogy a járvány ellenére erősödik a *cigány misszió*, illetve az utóbbi időben több olyan lelkimunkást avattak, akik a börtönben tértek meg és *börtönmissziót* folytatnak. Az építkezésben ott is jelentős előre lépesek történtek. Folyamatban van a *Benczur utcai* épület felújítása, illetve sok településen imaház épületek és melléképületek felújításán dolgoznak.

Ebben az évben *500 év - 500 fa* címmel elindítottak egy új programot, amelynek az a célja, hogy emlékezzenek az *anabaptisták 500 éve elkezdett kárpátmedencei missziójára.* Az 500 fát baptista gyülekezetek és intézmények közelében szeretnék elültetni, így szeretnék felhívni az emberek figyelmét az evangélium ma is aktuális üzenetére. Az 500. fát 2023-ban fogják elültetni, ugyanis nemrég felfedezett levéltári adatok alapján 1523-ra vezethető vissza az anabaptista mozgalom kezdete a Kárpátmedencében. A programhoz minden tagszövetség csatlakozhat, ezzel kapcsolatos információ a *Magyarországi Baptista Egyház honlapján* található. A programon belül a fiatalok elérése érdekében egy *baptista miniolimpiát* is szerveznek, ez a része a programnak tervezési fázisban van. Az 500 év – 500 fa programra egy jótékonysági akciót is szeretnének rá tenni, testvéreink azt tervezik, hogy azokon a településeken, ahol annak idején anabaptisták házait felgyújtották, a következő években, a legszegényebb emberek lakásának felújításában segítenek.

Az **Észak Amerikai Szövetség** képviseletében örömmel és hálás szívvel közöltem a jelenlévőkkel, hogy a járvány és az azzal járó óvintézkedések *megviselték ugyan, de nem törték meg* a szövetségünkhöz tartozó gyülekezeteket. Hála az Úrnak csak korlátozott számban betegedtek meg testvéreink, de azok is viszonylag rövid idő alatt meggyógyultak. Volt idő, amikor teljesen be volt tiltva a nyilvános istentisztelet (március-június), azonban a gyülekezetek lelkipásztorai (különösen a fiatalabb lelkipásztorok) szakszerűen szervezték meg az *online istentiszteleteket.* Ezeknek köszönhetően a Zoom, Facebook és Youtube online felületein *sokkal több*

magyar embert elértünk, mint a járvány kitörése előtt. Június végétől az Alhambra-i és Melbourne-i gyülekezetek kivételével mindenütt megtarthatjuk a vasárnap délelőtti istentiszteleteket, örömmel tapasztaljuk, hogy a testvérek

Kovács Géza testvér átveszi a Kornya Díjat

igyekeznek csaknem teljes létszámban részt venni ezeken az alkalmakon, az *online hétköznapi bibliaórákon* pedig jóval többen vesznek részt, mint a járvány előtti bibliaórákon. Annak is nagyon örültünk, hogy *Lukács János testvér és felesége* július elején megérkeztek és elfoglalták korábbi szolgálati helyüket a *Chicago-i gyülekezetben*. Isten kegyelméből két gyülekezetünkben is volt *bemerítés (Detroit, New York).* Szövetségünk életében egy másik pozitív hozadéka is van a világjárványnak, ez pedig a *lelkipásztorok közötti kapcsolat és közösség megerősödése.* Isten kegyelméből, május közepétől szinte heti rendszerességgel találkozunk és tartunk közösséget a virtuális térben.

Online tanácsülésünknek még két jelentős mozzanata volt, a következő sorokban ezeket szeretném megemlíteni röviden. Az elmúlt évben, Detroit-i tanácsülésünkön úgy döntöttünk, hogy a következő **Kornya Díj-at id. Kovács Géza testvérnek** adjuk. Lehetőleg egy népes gyülekezetben, nyilvánosan, ünnepi keretek között szerettük volna átadni, de sajnos a már említett okok miatt, erre a tervezett módon nem kerülhetett sor. A díjátadás azonban megtörtént, éspedig úgy, hogy a szünetben *Papp János és Durkó István* testvérek elmentek *id. Kovács Géza* testvér lakására, ahol újra lehetővé tették az online csatlakozást. Miután átadták a díjat, együtt imádkoztunk és adtunk hálát Kovács Géza testvér gyümölcsöző életéért, aki 72 évet (most 95 éves) töltött a lelki szolgálatban. Testvérünk élő igehirdetéseivel, a teológiai oktatásban kifejtett tevékenységével és írásban megjelent könyveivel jelentősen hozzájárult a magyar baptista misszió terjedéséhez és megerősödéséhez. Kovács testvér kissé meghatódva, alázattal és hálás szívvel köszönte meg az elismerést és a szeretetet, *a tagszövetségek képviselői* pedig igével köszöntve adták át a szövetségek köszöntését és jókívánságait.

A gyűlés befejezése előtt az **elnökség átadására** is sor került. A következő két évre *Pardi Félix testvér, az erdélyi szövetség elnöke* vette át a MaBaVisz soros elnökségét *az amerikai szövetség elnökétől.* Imádkozzunk továbbra is a MaBaVisz elnökségéért (elnök: *Pardi Félix,* alelnökök: *Papp János, Gergely István,* főtitkár: *Durkó István*) és a tagszövetségek vezetőiért, hogy ezekben a válságos napokban, és az elkövetkezendő időszakban is pozitív módon tudják befolyásolni a nagyvilág magyar baptista közösségeinek életét.

Dr. Gergely István

EMLÉKEIM A TÁBORRÓL

Itt ülök a Jurás tanyán a teraszon, nézem a Tábort, visszamegyek gondolatomban a kezdetekre, vagyis a tábor megnyitásra. Sokan nem tudják a testvérek közül, **2020. jubileumi év – 60 év telt el a tábor történetében.**

Sajnos nem tudtuk megünnepelni a csúnya járvány miatt. De azért mi házilag megemlékeztünk. Nekem nagyon hiányzott a kedves testvéreim barátságos ölelése, mosolygása, kézfogása.

De azért én felhúztam a zászlókat; remélem, hogy mindnyájunk szívében ott lobog a sok szép emlék. Az a sok jó prédikáció, amit a kedves lelkipásztoroktól hallgattunk 60 éven keresztül. Az a szívem vágya, hogy még sokáig szóljon ott a drága Ige, az Ő dicsőségére.

Most, hogy itt ülök a teraszon, sajnos már egyedül, persze az Úr Jézussal, hallom a football dübörgését, ahogy a fiatalok játszanak és röplabdáznak, mit valamikor én is tettem. Látom, amint hintáznak, kacagnak és sikoltoznak a gyerekek. Többször átszaladnak hozzám a Jurás gyalogúton, meglátogatnak. Viszem őket kocsikázni, és beszélgetek velük az Úr Jézusról. Kérdezik, *Pali bácsi, érik-e már a ribizli, vagy a paradicsom, vagy ami a kertben van, alma is.*

Nagyon szeretem őket - ezek az én kölcsön kért unokáim, dédunokáim.

Mikor a Tábor megnyílt, vagyis a szalag-vágás volt, 1960. júliusának hosszú hétvégéje volt. Én előtte is kint voltam dolgozni. *Schaffer testvér* vállalatánál dolgoztam, mint vízvezeték-szerelő inas. Schaffer testvér kiküldött minket a mesteremmel, *Nagy Józsival*, aki szintén nála dolgozott. A farmház volt az egyedüli épület, oda szereltük a vizet és csatornát. Azóta sem hagytam abba a munkát a táborban, az Úr segítségével és sok más testvérrel.

A tábor nyitásnál sokat fényképeztem – és megakadt a szemem (nem csak a lencsém) egy szép kislányon. Sokan jöttek *Amerikából* és *Kanada* más részeiről, sok fiatal, fiúk és lányok is. Akkor én még nem voltam az Úr gyermeke, de szerettem az Úr Jézust. Akkor is sokat játszottunk, röplabdáztunk, de a fürdést sem hagytuk ki. Én nem udvaroltam hívő lányoknak, mert úgy gondoltam, nem vagyok méltó hozzájuk, mivel még nem voltam megtérve. (Igaz, volt olyan lány, aki nekem akart udvarolni. :) De ez a kislány, akin a szemem megakadt, minden évben jött, és növekedett, majd fel is nőtt.

1965-ben már nemcsak a szemem akadt meg, hanem a szívem is nagyot dobbant. A *Táborzáró konferencián* megvallottuk egymásnak szerelmünket és szeretetünket. Aztán eljött a nagy nap, 1966. május 14-én, amikor hűséget vallottunk egymásnak. Torontóban, a magyar baptista imaházban, a Robert Street 8-ban. Drága ***Annuskám-mal*** az Úr Jézus kegyelméből 51 év és 7 hónapot éltünk együtt. Itt nem azt fogom írni, hogy boldog házasságban, mert az nem így volt mindég.

Ha meglepődnek ezen, írok egy kis magyarázatot. Mikor fiatal házasok voltunk, s már két gyermekkel megáldott az Úr, Annuskám nagyon beteg lett, kórházba került, hónapokig bent volt. A gyermekekhez fogadnom kellett egy idősebb testvérnőt, *Székelyhidi Erzsi* nénit, aki gondozta őket.

Én minden nap bejártam a kórházba, együtt igét olvastunk, imádkoztunk. A munkát nem hagytam abba, a ház adósság nagy volt. Annuska többször is volt kórházban. Azután jöttek az én operálásaim – egymást ápoltuk türelemmel, szeretettel. Vissza emlékszem, amikor agyvérzést kaptam és nem tudtam beszélni, Annuskám ott imádkozott mellettem a kórházban, éjjel-nappal. Nem tudtam megköszönni, csak a vállára tettem a kezem és folytak a könnyeim. Most döntse el a kedves olvasó, hogy mindég boldog volt-e a házasságunk?

AZ IDÉN 60. ÉVES A RÁMA TÁBOR

Fényképek a Ráma tábor első három évéből 1960-62. *Tagai István* testvér képgyűjteményéből. A nagy kép 1962-ben készülhetett. A konferencia megnyitása, zászlós felvonulással. A zászlók előtt *Cserepka János* torontói lp., *Dr. Udvarnoki Béla* vendég-előadó. A felső kis kép az 1960. július 24-i megnyitón készült. A tábla szövege: Hungarian Baptist Camp Toronto. Táborozó lányok / A fiúkat *Vadász János* testvér tanítja.

EMLÉKEIM A TÁBORRÓL

folytatás az előző oldalról

Az utolsó nagy bánatom az volt, amikor megtámadta az a borzasztó rák betegség, amit nagy türelemmel viselt. Azután egy és fél évnyi szenvedést követően az Úr magához szólította. Nagyon komoly hívő asszony volt, jó feleség és édesanya. Ő volt a családi pap is, szerette az Igét tanulmányozni.

Más is látta, hogy élte a hitét. Ide írom, a fogorvosunk, akihez több mint 30 évig jártunk (Dr. Simon) a részvét kártyára ezt írta nekem: *"Azt hiszem soha nem találkoztam nála gyengédebb és kedvesebb (gentler sweeter soul) lélekkel. Hiányozni fog Anna."* (Persze, angolul.)

Sok fiatal a táborban találta meg élete párját, feleségét. *Cserepka János lelkipásztornak* az is ott volt a gondolatában, hogy a baptista hívők ott találják meg a párjukat. Tudtommal több, mint 25 házasság „született" a táborban.

Nagyon hálás vagyok az Úrnak, hogy ott lehettem a kezdésnél, és még mindig ott vagyok. Még mindig munkálkodhatok, amíg ad erőt, és tart az Ő kegyelme. De mostmár vár engem az Annuskám a mennyországban, hogy ott is együtt dicsérjük a drága Úr Jézust.

A drága mennyei Atyánk kegyelme és szeretete legyen és maradjon a kedves testvéreimmel! ***Jurás Pál***

Az észak-amerikai baptista testvériség egyik legkedvesebb nyári találkozó helye, **a RÁMA TÁBOR, az idén 60 éves**. Szívesen ünnepeltünk volna most is, mint a 25-dik és az 50-dik évfordulón (meg a többin is, de erre a kettőre emlékszünk talán a legjobban – én legalábbis). A koronavírus járvány miatt ez is elmaradt – az *USA-ból* mát több mint fél éve nem utazhatunk *Kanadába*. A torontóiak ezúttal „egyedül" emlékeztek, szeptember 6-án. A „házi" ünnepélyen *Püsök Dániel* lelkipásztor mellett *Balla Sándor* táborigazgató, *Jurás Pál* – a tábor kezdetektől munkálkodó „szerelmese", és a *torontói magyar főkonzulátus egyik munkatársa* szólt a testvériséghez, illetve adott hálát a 60 esztendőért Istenünknek.

Lapunk 1960. július 15-i számában ***Cserepka János*** torontói lelkipásztor jelentette be a táborvásárlás tényét és ugyanott hívta meg az olvasókat a július 24-i tábornyitó ünnepélyre. Néhány sor Cserepka testvér cikkéből: *„Az Úr iránti hálával közöljük az Evangéliumi Hírnök olvasóival, hogy júniusban a gyülekezet megvásárolt egy testi, lelki üdülésre alkalmas helyet. ... Szeretettel kérjük mindazokat, akik e sorokat olvassák, hogy imádkozzanak velünk együtt azért, hogy a Szent Lélek Isten használja e helyet s áldásait adja az itt megjelentekre."* (A 25. éves jubileumra kiadott *emlékkönyvben* ma is megtalálhatjuk ezt az írást és beszámolókat a tábor első évtizedeiről. Az *Evangéliumi Hírnök* pedig folyamatosan beszámol a tábor életéről.) Cserepka testvér kérését meghallgatták az olvasók, s azok imádságát meghallgatta az Úr, hiszen immár ***hatvan év óta bibliai konferenciák, gyermek és ifjúsági táborozások helye e tábor.*** Hiszem, hogy az idei nyár egy „egyszeri zárlat" volt a tábor történetében, s jövőre folytatódik áldásos szolgálata.

folytatás a 12. oldalon

God's Mission: Adoption by Max Lucado

When we come to Christ, **God not only forgives us, he also adopts us.** Through a dramatic series of events, we go from condemned orphans with no hope to adopted children with no fear. Here is how it happens. You come before the judgment seat of God full of rebellion and mistakes. Because of his justice he cannot dismiss your sin, but because of his love he cannot dismiss you. So, in an act which stunned the heavens, he punished himself on the cross for your sins. God's justice and love are equally honored. And you, God's creation, are forgiven. But the story doesn't end with God's forgiveness.

For you have not received a spirit of slavery leading to fear again, but you have received a spirit of adoption as sons by which we cry out "Abba! Father!" The Spirit himself bears witness with our Spirit that we are children of God (Rom. 8:15–16 NASB).

But when the fullness of time came, God sent forth His Son, born of a woman, born under the Law, in order that He might redeem those who were under the Law, that we might receive the adoption as sons (Gal. 4:4–5 NASB).

It would be enough if God just cleansed your name, **but he does more. He gives you his name.** It would be enough if God just set you free, but he does more. He takes you home. He takes you home to the Great House of God.

Adoptive parents understand this more than anyone. I certainly don't mean to offend any biological parents—I'm one myself. We biological parents know well the earnest longing to have a child. But in many cases our cribs were filled easily. We decided to have a child and a child came. In fact, sometimes the child came with no decision. I've heard of unplanned pregnancies, but I've never heard of an unplanned adoption.

That's why adoptive parents understand God's passion to adopt us. They know what it means to feel an empty space inside. They know what it means to hunt, to set out on a mission, and take responsibility for a child with a spotted past and a dubious future. If anybody understands God's ardor for his children, it's someone who has rescued an orphan from despair, for that is what God has done for us.

God has adopted you. God sought you, found you, signed the papers and took you home.

From The Great House of God by

Max Lucado

JESUS WILL SAVE OUR SINFUL SOULS

16 Bible Verses That Prove Jesus is the Only Answer

Many people have criticized Christianity and believers in Jesus Christ as being too narrow-minded because we preach that Jesus Christ is the only way to salvation. They point to the numerous other religions of the world and question how Jesus really could be the only way. What does the Bible say about this?

One of the foundations of Christian belief is that Jesus is the only way to salvation, the only way to God. Jesus Himself declared that He was, in fact, God in the flesh. Here are 16 verses that speak to the exclusivity of Jesus.

YOU CANNOT FIND SALVATION IN ANYONE BUT JESUS

Jesus is the only way to salvation. Other world religions have versions of God, but none of them lead to the God that Jesus praised about. We cannot be blinded by the other false idols. There is no one else we can follow that will be able to clear our sins away and give us eternal life.

"And there is salvation in no one else, for there is no other name under heaven given among men by which we must be saved" (Acts 4:12).

"For there is one God, and there is one mediator between God and men, the man Christ Jesus" (1 Timothy 2:5).

"In their case the god of this world has blinded the minds of the unbelievers, to keep them from seeing the light of the gospel of the glory of Christ, who is the image of God" (2 Corinthians 4:4).

GOD SENT JESUS TO SAVE US

The Lord loved us so much that He sent down Jesus to save us. It is an incredible act of love that our God would give up His own child for us. The Bible tells us that through Christ, we can meet God again and be forgiven for our past sins. Jesus had to shed His blood in order for us to have a future.

"Jesus said to him, 'I am the way, and the truth, and the life. No one comes to the Father except through me'" (John 14:6).

"For God so loved the world, that he gave his only Son, that whoever believes in him should not perish but have eternal life" (John 3:16).

"Whoever believes in the Son has eternal life; whoever does not obey the Son shall not see life, but the wrath of God remains on him" (John 3:36).

"For God made Christ, who never sinned, to be the offering for our sin, so that we could be made right with God through Christ" (2 Corinthians 5:21).

"Indeed, under the law almost everything is purified with blood, and without the shedding of blood there is no forgiveness of sins" (Hebrews 9:22).

"For by grace you have been saved through faith, and that not of yourselves; it is the gift of God, not of works, lest anyone should boast" (Ephesians 2:8-9).

JESUS FORGIVES OUR SINS

Without Jesus, we would not have a way to repent for our sins. We would be bogged down by all the terrible things we did in life. God, though, wants us to be forgive and redeemed. He wants us to spend our days in Heaven with Him. Jesus will forgive us for our transgressions if we ask Him to. Come to Him with an open heart.

"To Him all the prophets bear witness that everyone who believes in Him receives forgiveness of sins through His name" (Acts 10:43).

"In Him we have redemption through His blood, the forgiveness of our trespasses, according to the riches of His grace" (Ephesians 1:7).

"But if we walk in the light, as He is in the light, we have fellowship with one another, and the blood of Jesus His Son cleanses us from all sin" (1 John 1:7).

JESUS WILL BE OUR JUDGE

When we die, Jesus will be the judge of us. He will determine if we have asked forgiveness of our sins and accepted Him into our lives. If we have not, we will not be able to go to Heaven, but instead spend our eternity in hell.

"This will take place on the day when God judges people's secrets through Jesus Christ, as my gospel declares" (Romans 2:16).

"He who believes in Him is not judged; he who does not believe has been judged already, because he has not believed in the name of the only begotten Son of God" (John 3:18).

"He commanded us to preach to the people and to testify that He is the one whom God appointed as judge of the living and the dead" (Acts 10:42).

"For we must all appear before the judgment seat of Christ, so that each of us may receive what is due us for the things done while in the body, whether good or bad" (2 Corinthians 5:10).

No matter how good you are, how religious you are, or what you do for God, you can never be good or holy enough to earn salvation on your own. Any plan of salvation that is based on the efforts of man is doomed to failure. The Bible proves to us that following Jesus is the only way to get to Heaven. We must confess our sins to Him and show remorse. God let Christ die on the cross for us so that we could have this opportunity. Accept Him into your heart because He is the only way!

Megan Bailey

Érthetetlen érzelmeink (6) - AZ UNDOR

Korábban a *félelem* kapcsán említettük, hogy az érzelmek egyik tipikus megközelítése, hogy úgy tekintünk rájuk mint egy *reflexre*. Ennek a megközelítésnek sok haszna és sok veszélye is van. Aki olvasta a korábbi részeket, emlékezhet, hogy a reflex egyik előnye, hogy *sok mindent elrejt* az ember elől, és mintegy automatikusan figyel a háttérben. A másik előnye, ami a hátránya is, hogy *nehéz kikapcsolni*, és ezért sokszor beszélnek az emberek az érzelmeikről passzív módban, az érzelmek valóban sokszor csak megtörténnek velünk. Ez sokszor oda vezethet, hogy teljesen passzívan fogadjuk a ránk zúduló érzelmeket, és teljesen feladjuk, hogy nem csak elszenvedői de alakítói is vagyunk az érzelmi világunknak. A reflex megközelítés még azért is hasznos, mert a reflexek sokszor valamilyen jól körülhatárolt célt szolgálnak, és ennek a célnak a körbejárása segítheti az adott érzelem megértését is. Az *undor,* mint érzelem, valóban erős reflex, és elég nyilvánvalónak tűnhet az is, hogy miféle célt szolgál. **A cél, hogy ne szennyezzük be magunkat azzal, ami undorító.** Az undorító dolgok sokszor romlott étel, fertőző állati vagy emberi nedv, mérgező anyag, veszélyes rovarok, pókok, repkedő "csúnyaságok," vagy éppen szexuális aberráció. Mindegyik valami olyasmi, amitől félünk, hogy "belénk" akar jönni, eggyé akar lenni velünk, de mi próbálunk elhatárolódni. **Ha a szomorúság célja a szelf-karantén, az undor célja a másik karanténban tartása. Aktív, mint a harag, de nem akarja a dolgokat megváltoztatni, csak ki akar maradni belőle.** Ahogy annak idején a harag kapcsán írtam, hogy hiba a haragot a szeretettel szembeállítani, nos az undort már nem. Az undor és utálat sokszor szinonimák. A célja nem az adott helyzet megmentése, vagy megjobbítása, hanem a helyzet elhagyása, a lehető leggyorsabb izoláció.

MI AZ UNDOR?

1. Izoláció

Figyeljük meg, hogy nagyon sok undorító dolog vagy gondolat étellel vagy szexualitással kapcsolódik össze, azaz, ahol a testnedveink "elegyednek" egymással. Az undor meg akarja akadályozni ezt az egyesülést (evés-ivás; szexuális kapcsolat). Az undor erőteljes testi megnyilvánulásai: hányinger és hányás, az arc grimasza, mely során az orrcimpánkat összeszorítjuk, és a szánkat elgörbítjük, mind-mind azt a célt szolgálja, hogy kivessük a nemkívánatos nedveket és szagokat, illetve ne engedjük közel magunkhoz őket.

Hogyan működik ez? Az **ájulás** jó példa erre. Vannak emberek, akik ha vért látnak, elájulnak. Remélhetőleg ezt nem kell megtapasztalnunk, de például egy végtag csonkolás láttán legtöbbünk közel jutna ájuláshoz. Az undor és az ájulás közötti kapcsolatot mindenki megtapasztalhatja, akinek már részt kellett vennie boncoláson egy hullaházban. ... Nálam is, amikor jöttek a szagok, akkor én is közel kerültem az ájuláshoz. Később hozzászokik az ember ehhez, de amíg a reflex finomhangolódik, addig eltelik egy kis idő.

Az, hogy *miért* történik, annak komplex okai vannak. Azt már régen tudják az orvosok, hogy az undorból vagy ijedtségből fakadó ájulás mögött a X. agyideg, a *vagus*, magyarul a *bolyongó ideg,* hirtelen magas aktivitása van. Ez az ideg nevéhez méltóan bebolyongja az emberi szervet, és nagyon sok belső szerv működését szabályozza. Ezek között van például a szív is, ami a vagus ideg aktivitására csökkenti a teljesítményét, a szívfrekvencia erősen csökken, és a kiáramló vérmennyiség sokszor így nem elég az agy ellátásához, és ekkor elveszítjük az eszméletünket.

Az első cikkben utaltam rá, hogy akkor értünk igazán valamit, ha *nem csak az okát, de a célját is* értjük. Amikor **vérzünk**, akkor a vagus ideg aktivizálódásának egyik nyilvánvaló célja, hogy le akarja lassítani a keringést, hogy minél kevesebb vért veszítsünk. Azonban nem olyan régen vált nyilvánvalóvá, hogy a vagus egy másik szervben, a bal bordaívünk alatti lépben talán még fontosabb hatást gyakorol. Itt ugyanis a vagus ideg hatására a lép elkezdi aktiválni a vérlemezkéket. Ezek azok a kicsi sejtek a vérben, amik a véralvadásért felelősek, és kritikus, hogy jól legyenek szabályozva. Ha nem tudnak összekapcsolódni, akkor elvérzünk, ha meg túl könnyen kapcsolódnak (aggregálódnak), akkor meg könnyen vérrögöket kapunk. Kicsit olyan ez, mint amikor a tizenéves gyereket neveljük; nem akarjuk teljesen elválasztani őket a kortársaiktól, de azt se akarjuk hogy túlzottan bandázzanak. Nyilvánvaló, hogy súlyos trauma esetén nagyon fontos a gyors vérlemezke aktiváció, és ez a vér-vagus reflex ezt a cél szolgálja. Ez annyira erős reflex, hogy újabban kutatásokat folytatnak, hogy hogy lehet vagus ideg stimulációval (a nyakon futó ideg direkt elektromos stimulációjával) sokkos traumás betegeken segíteni.

Ezek fényében most már érthető, hogy (kicsit ugyan elnagyolva, de) ez az idegi mechanizmus is arra szolgál, hogy *a környezettől izoláljon*, jelen esetben az által, hogy "lezárom" a testnedveim kiáramlását. Máskor, például a **hányás** esetében, a már belénk került mérgektől próbálunk *izolálódni*, és még az automatikusnak tűnő motoros reakciónk is azt a célt szolgálják, hogy *megszabaduljunk* dolgoktól: például amikor a testünket dobálva ugrálunk, ha egy patkány mászik a nyakunkra egy metrókocsiban.

2. Kontamináció

A második megfigyelésünk szorosan kapcsolódik az izolációhoz: **az undorító dolgok ragályosak**. Mit értek ez alatt? Az undorító dolgok "beszennyezik" azt, amihez akár csak lazán asszociálódnak. Például: egy érzelmeket tanulmányozó kutató a kislányával rendezett egy ünnepséget, amire meghívták a kislány barátnőit és azok szüleit. Megannyi finomságot készítettek, de mindent kicsit *furcsán tálaltak*. Például teljesen új, még használatlan ágytálban szolgálták fel az előételt, a húsra olyan ételszínezéket tettek, mintha penészes lett volna, és végül a csokis sütit széklet mintájúra formázták. A kicsi vendégek, akik még nem láttak ágytálat "működés közben" örömmel ették az előételt, de a szülők valahogy nem akartak semmihez hozzányúlni. A "kakis" desszert már persze a kicsiknek is sok volt. Ha nem lenne ez az egyetemes beszennyeződés érzés, akkor nem is értenénk ezt, hiszen minden tiszta volt, minden egészséges volt és mégis undorító. **Nem fizikailag voltak az ételek beszennyezve hanem gondolatilag.** Ezt azért tartom nagyon érdekes dolognak, mert **a zsigeri beidegződés már azelőtt jelen van, mint azt a tapasztalat megerősítené,** nevezetesen, hogy az undorító dolgok sokszor ragályosak. Ez annyira erős "beidegződés", hogy sokszor teljesen irreális szintet ér el bizonyos kényszerbetegségekben. A *kényszerbetegség* egy formája, amikor az illető mindig *azzal a gondolattal küzd, hogy ő valahogy beszennyeződött*. Ez lehet testi, mondjuk baktériumoktól való félelem. Válaszként a kényszerbeteg kontrollálatlan módon mosakodik egész nap. Nagyon gyakran azonban nem konkrét megfogható dolgok miatt, hanem egy gondolat miatt érzik magukat tisztátalannak és undorítónak. Ilyenkor rituálék egész sorával próbálnak szabadulni attól. Sokszor nem sok sikerrel.

3. Morál

A harmadik jellegzetesség: nem csak testi dolgoktól, de **szellemi termékektől, gondolatoktól is tudunk undorodni**. A szexualitás már mindenféleképpen egy átmenet a testi és az emberek viselkedésétől, gondolatától való irtózás között. (Itt most nem az Isten által adott szexualitás gyönyörű és intim formáira utalok. Gondoljuk itt most vérferőzésre, abuzusra, és még sok-sok szörnyűségre, amit meg se említek itt, mivel már az említésük is beszennyezi a cikket - lásd fentebb). Vannak azonban még absztraktabb formái is az undornak - amikor **valamit erkölcsileg utasítunk el, morálisan megvetünk.** Az érzelmek egyik nagyon általános célja, hogy a folyton változó világban segítse az eligazodást; így nem csoda, hogy majdnem minden érzelemnek van egy erősen szociális aspektusa, hiszen eligazodni többnyire nem egy élettelen helyen, hanem más, hozzám hasonló emberek között kell. Az összes intelligencia között a szociális intelligencia jelzi előre, hogy valaki mennyire lesz általánosságban sikeres az életben. Az undornál különösen nem mehetünk el amellett. Sokan azt gondolják, hogy az embert morális érzel-

mekre, haragra, szégyenre, de különösen az undorra való képessége teszi morális lénnyé. Kutatások mutatják, hogy tesztalanyok, akiknek bíró módjára ítélkezni kellett egy kitalált bűncselekmény felett, sokkal súlyosabb ítéletet hoztak, ha undorító szagokkal borították be a termet, ahol ítélkeztek.

Ez talán a legérdekesebb aspektusa az undorról való gondolkodásnak. Sokakat nem is az undor érdekel, hanem sokkal magasztosabb kérdésből indulnak ki: miért van morál, miért van valami, amit jónak tartunk és valami, amit rossznak. *Hume* által indított filozófiai iskola lényege, hogy valami morálisan rossz, mert annak érzem. Azaz, ha undorodok vagy megvetek valamit, akkor az rossz. Nyilván ez egy veszélyes megközelítése ennek az érzelemnek, hiszen akkor a morális dolgok, például egy adott bűn, csak azért bűn, mert annak érzem. Miért érzem annak? Nagyon divatos tudományterület a *neuroetika*, amely azt tűzte ki célul, hogy pontosan ezeket a morális érzéseket magyarázza meg idegi alapon. Ha nem is szimpla érzelemmel, mint az undor, de egy komplex idegi mechanizmussal. A célja ennek a tudománynak, hogy megmutassa, hogy amit mi jónak vagy rossznak tartunk, az csak az agy által kreált valami. ... Könnyen eljuthatunk oda, ahova a *Bűn és bűnhődés Raszkolnyikovja*, vagy a huszadik század istentelen gondolkodói, hogy ezt a morális érzést le lehet vetkőzni. Az undortól meg lehet szabadulni.

A kérdés tehát az, hogy *az "undorodom" az első, és ezért találok valamit morálisan rossznak, vagy fordítva, valamit rossznak gondolok, és ezért undorodom.* A fent leírt kísérlet a bírókról azt sugallja, hogy az undor ítélkezőbbé tesz, tehát érzelmeimből jönnek a morális döntéseim. Ha azonban mélyebben belegondolunk, ez nem lehet a teljes kép. A tudományos kutatások is azt mutatják, hogy az, ha már valamit morálisan rossznak gondolunk, akkor az undor segít, hogy azt még rosszabbnak gondoljuk, de alapvetően a legtöbb esetben a képlet fordított: **nem az undorítót találjuk morálisan rossznak, hanem a rosszat undorítónak.** Gondoljunk bele, rengeteg dolog van, ami undorító és nem találjuk morálisan megvetendőnek, viszont amit tényleg morálisan megvetendőnek találunk, attól undorodunk. Lehet, nem a dolgok zsigeri értelmében, de *izolálódni akarunk mindenáron, elvetjük, illetve megvetjük.*

NE VESZTEGESD EL AZ UNDORT!

Amikor nem undorodsz, pedig kellene

A bűnhöz való hozzáállásról a Biblia nagyon hasonlóan beszél, mint az undorról. El kell hagyni, izolálni, mert megfertőzi életünk minden aspektusát. Használja a Biblia a megfertőz képet, vagy a tisztátalanságot (figyeljük meg, amihez hozzáér a tisztátalan, az mind tisztátalan lesz, és nem fordítva). Vagy, hogy a bűn olyan, mint a kovász (farizeusok kovásza), szaporodik és terjed, és végül átszó mindent. **A bűn tehát valami, amitől undorodni kellene.** Amikor azonban feljebb azt írtam, hogy amit rossznak tartunk azt megvetjük, akkor remélem sokaknál elkezdett villogni a "képmutató, képmutató" vészjelző. Hogy mondhatom, hogy ami rossz, attól undorodunk? Sokszor sajnos éppen, hogy vonzódunk hozzá. Ezért fontos, hogy feltegyük magunknak a kérdést, hogy Hume-nak igaza volt vagy sem? Az érzéseim az elsők, és abból jön, hogy mit tartok helyesnek, vagy esetleg abból amit hiszek, kellene fakadnia annak, amit érzek? Nagyon sokszor azt mondjuk, hogy Isten igéje az első, de mégis az igazság az, hogy az érzelmeink az elsők. Évától kezdve a mai napig ugyanaz a történet: *"Az asszony úgy látta, hogy jó volna enni arról a fáról, mert csábítja a szemet, meg kívánatos is az a fa, mert okossá tesz: szakított a gyümölcséből, evett, majd adott a vele levő férjének is, és ő is evett."* Milyen érdekes, hogy pont az előtte lévő versben mondta a Sátán ezt az embernek: *"olyanok lesztek mint az Isten, tudni fogjátok mi a jó és rossz."* És Éva, Hume korai követője azt mondja, hogy én már most tudom, mi a jó ("az asszony úgy látta, jó volna") "mert csábítja a szemet, meg kívánatos". A nyelv bűneitől, a házasságon kívüli szexen át, a bosszúból elkövetett embergyilkosságig mindig ugyanaz a történet, "jónak látjuk", **nem taszít minket, sajnos, ami Istent taszítja.**

Amikor undorodsz pedig nem kellene

Tudjuk, hogy *Lea* nem volt olyan szép, mint *Ráhel*, és *"látta az Úr Lea megvetett voltát"*. A *külsőnek* különösen erős kultusza van az USA-ban. Veszélyes, mert csak azt látjuk, ami a szem előtt van. Szeretjük a csilli-villi templomokat, a jól kinéző, már-már showszerű istentiszteleteket, a szép nőket, a kigyúrt férfiakat, a sikeres embereket, a cool kütyüket, és sorolhatnám. Nem baj, ha ezeket szeretjük, de nagy baj, amikor megvetjük a gyengét, a csúnyát, az elesettet, amikor a népszerűtlennel nem állok szóba, és a sikertelent lenézem. Jézus a hegyi beszédben nagyon magasra emeli a mércét, amikor azt mondja, hogy *méltó a gyehenna tüzére az, aki azt mondja a másiknak, hogy ostoba vagy bolond.* A kegyelmet megtapasztalt ember nem töri el a megrepedt nádszálat. Közhely, mégis igaz, hogy a bűnt meg kell utálnunk, megvetnünk és **undorodnunk kell, el kell határolódni tőle, ugyanakkor a bűnös emberrel szemben Isten kegyelemre tanít.** Jusson eszünkbe ez a következő botránykor, amikor valami tényleg undorító derül ki valakiről a munkahelyünkön vagy a családunkban vagy a gyülekezetünkben. Amikor mindenki megveti az illetőt, és bennünk is erős a késztetés, hogy undorral egy követ dobjunk rá. Jusson eszünkbe, hogy Isten minket másra hív (János 8). Könnyű ezt mondani, de csak akkor tudjuk igazán átérezni, ha mi is voltunk már utáltak.

Amikor tőled undorodnak

Undor tárgyának lenni - talán a leglélekrombolóbb az összes érzelem közül, amit eddig tárgyaltunk. Amikor örülnek nekünk, az jó érzés. Ha valaki meglepődik vagy fél tőlünk, az már furcsább. Ha szomorkodnak vagy haragudnak ránk, az sem annyira fájdalmas, mint amikor megvetnek vagy undorodnak. Talán érthető hiszen, **ez az érzelem a maga elhatárolódásával az egyik legfontosabb emberi szükségletre mond nemet,** nevezetesen, hogy közösségben vagyok a másikkal, a másik elfogad és szeret. **A megvetettség állapota annyira kegyetlen érzés**, hogy állítólag a középkorban megszokott közmegszégyenítés is azért ment ki a divatból, mert már a XIX. századi ember is túl embertelennek találta. De ne aggódjunk, a mai ember újra visszahozta ezt, a szociális médiában *"cancel culture"* nak hívják, és nagyon megy mostanában. János 8 üzenete aktuálisabb ma, mint valaha.

Van azonban egy megvetettség, ami sokkal veszélyesebb, mint amikor az emberek vetnek meg. Ez az, **amikor Isten vet meg.** Azt mondja sok helyen az ószövetségi népnek, hogy *mivel te megvetetted az én rendelkezéseimet én is megvetlek téged.* És melyikünk ne vetette volna már meg Isten rendeléseit?

Mégis **az örömhír az, hogy Isten elküldte *Jézust*, hogy ne minket kelljen megvetnie.** Azt olvassuk Ézsaiás 53-ban, hogy az Úr szolgája *"Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfia, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk vele. Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozta. Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg."*

Ezt tudta *Jób* is. Azt írja 19-ik részben: *"Feleségem undorodik leheletemtől, testvéreim iszonyodnak tőlem. Még a kisgyermekek is megvetnek, ha föl akarok kelni, kicsúfolnak. Utál minden bizalmas barátom. Akiket szerettem, ellenem fordultak."* Mi ez, ha nem a legnagyobb "cancel culture"? Azonban pár sorral lejjebb így folytatja: *"Mert én tudom, hogy az én megváltóm él, és utoljára megáll a por fölött, s ha ez a bőröm lefoszlik is, testemben látom meg az Istent. Saját magam látom meg őt, tulajdon szemeim látják meg, nem más, bár veséim is megemésztetnek."*

Szabad fordításban ez így hangzik: Kit érdekel, ki mit gondol, ha az én Megváltóm él? Vagy: undor, hol a te fullánkod, ha Isten szeret? Jób hitte, hogy **Isten nem undorodik tőle** -pedig tökéletesen ismerte őt- és ez valóban a legjobb dolog.

Dr. Árgyelán Miklós

NYOMOK

Színes lombokon süt át a még meleg őszi nap. Szeretem ezt az őszi meleget, hagyom, hogy a lelkemig hasson. Am, amint az ősz ruháját látva átengedtem magam a gyönyörnek, megszólalt a szomszéd rádiója. Lehangoló híreket közölt. Lelkemből nem akartam elűzni azt a csodálatot, békés nyugalmat, ami előtte olyan lágyan simogatott. Elhessegettem a kellemetlen érzést, helyet adva a hálának és csodálatnak, tudva, hogy Isten uralma mindenen felül emelkedik. Ő szuverén hatalommal bír, kezében vannak a történések. Gondolatban kanyarodtam egy nagyot, és pontosan 60 évet vittek vissza emlékeim.

Ady nagymamámat nyaggattuk, hogy meséljen nagyapánkról, akit mi, unokái nem láttunk soha.

- *Fiaim*, - mondta nagymamám szinte titokzatosan, nehogy nekünk unokáinak bajunk essen azért, amit megtudunk. Megtörölte szemét, nyelt egyet, majd folytatta: – *Nagyapátok a XX. század elején kiment Amerikába. Még ma sem tudom, hogy az aranyláz vitte-e, vagy a háborútól akart menekülni? Hat év után tért haza, hozta az aranyat amiből házat szerettünk volna építeni, de, amikor a ti apukátok csak két éves volt, nagyapátok szörnyethalt a kőbányában.*

Innen már ismertem a történetet, így amikor idáig ért az elbeszélésben, felcsigázta a kíváncsiságomat, hogy hogyan, mivel jutott el Amerikáig? Megtudtam, hogy hajón ment, az utazása több mint három hetet vett igénybe. *New York*-ban egy aranybányában hat évet dolgozott. Ennyi információ éppen elég volt ahhoz, hogy most két éve, amikor a tengeren túl jártunk, megdobogtassa valami a szívemet.

Igen, itt járt száz évvel ezelőtt ezen a földön a nagyapám, itt hagyta a lábnyomait, - gondolkodtam el, míg *Kanadából Amerika* földjére értünk a kocsival. A kommunista rendszer alatt álomvilág volt Amerika, sőt az erdélyi magyaroknak még az *Anyaország* is egy időben elérhetetlennek tűnt. Mekkora Úr a mi Istenünk a világ felett! Hatalmakat dönt, hatalmakat emel rövid idő alatt. Elsöpörte az Úr azt a rendszert, és íme, az álombeli világ elérhetővé vált.

Az én drága Mesterem gondoskodott róla, hogy *Clevelandba* érve a gyülekezetben elvonatkoztassak a nagyapám emlékétől és örvendhessek az Úr megváltottai között, igazi aranyat találva Jézus lábánál. Áldott élmény. (kép)

Öt évvel ezelőtt azt is megérhettem Isten kegyelméből, hogy Jézus lábnyoma után kutattam a *Szentföldön*, ami még erősebben megdobogtatta szívemet. Csodák földjén hordoz az én Istenem!

Az elmúlt év vége, és ez év első fele szintén mély nyomot hagyott bennem. Már nem nyomokat kerestem a tengeren túl, hanem hagytam, hogy az Ige formálja lelkemet. Az élő Ige szívem szántóföldjén hagyja nyomait. A torontói lelkipásztor *Püsök Dániel* egy hosszú sorozatot tartott hónapokon át a József életéről. Lehet, más is hasonló érzésekkel hallgatta, én úgy hallgattam, hogy egy-egy prédikáció végén mindig volt ami szíven talált, ami vagy dorgált, vagy biztatott, vagy megerősített valamiben, de nem hagyott közömbösen. Amit nem hallgathattam meg Torontóban, azt itthon, a készüléken hallgattam. Ez is kegyelem, de még mekkora!

Torontóból való hazatérésünk után is ki-ki mentem *Köröstarcsára* (*Békés* leánygyülekezete) péntekenként egy kis missziós csoporttal. Az a szándék vezérelt minden utazásomnál, hogy valami jó nyomot hagyjak magam után. A lelkemben mindig éreztem késztetést, hogy ha nem is nagy gyülekezet előtt, de kis csoportban, vagy akár egy megszomorodott szívűnek, egy Istent nem ismerő embernek, vagy talán egy olyan léleknek, aki keresi az Urat, hagyjak az Úrtól jövő üzenetet, nyomot, hiszen Isten beszéde, ha jó talajba talál, annak a nyomát nem fújja el a szél, mint a nagyapámét, hanem kikél, nagy fává nő, virágzik. *"Ezután így szólt hozzájuk: Menjetek el szerte e világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek!"* Márk 16,15

Magyar Baptisták Világszövetsége
Hungarian Baptist World Alliance

A MABAVISZ elnöksége:

Elnök: *Pardi Félix* (Erdély)
Alelnökök: *Papp János* (Magyarország)
dr. Gergely István (Amerika)
Főtitkár: *Durkó István* (Magyarország)

IMÁDKOZZUNK EGYMÁSÉRT

A *Magyar Baptisták Világszövetségébe* hat magyar baptista szövetség tartozik. Aki szeret messzebbre látni a közvetlen környezeténél - az Evangéliumi Hírnök olvasói bizonyára ilyenek - és imádkozni is kész távolban élő testvéreiért, annak azt ajánljuk, hogy a következő sorrend szerint tegye azt.

Hétfőn a magyarországi baptista testvérekért és az egyház vezetőiért, *Papp János* elnökért és munkatársaiért.

Kedden a Romániában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Pardi Félix* elnökért és munkatársaiért.

Szerdán az Észak-Amerikában és Ausztráliában élő magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *dr. Gergely István* elnökért és munkatársaiért.

Csütörtökön a délvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nyúl Zoltán* és *Nagy Tibor* lelkipásztor testvérekért.

Pénteken a felvidéki magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Dóczé Bálint* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szombaton a kárpátaljai magyar baptista testvérekért és a szövetség vezetőiért, *Nagy Csaba* lelkipásztorért és munkatársaiért.

Szívem vágya, hogy gyermekeim, unokáim lábnyoma is felfele vezessen - úgy a tengeren túl, mint tengeren innen! Szüksége van a világnak a jó nyomokra! *„Nincs nagyobb örömöm annál, mint amikor hallom, hogy az én gyermekeim az igazságban járnak."* 3 János 1:4

Mire visszazökkent lelkem a jelenbe, már elhallgatott a rádió, a fák levelei között a lemenő nap aranyló sugara mintha arról beszélt volna, hogy tovább vándorol, túl a tengeren, de itt hagyja nyomát a lelkemben.

Kisné Ady Éva

60. ÉVES A RÁMA TÁBOR

folytatás a 7. oldalról

„Kedves Cserepka testvér, nem volt hiába a te hősi erőfeszítésed a tábor kezdetén, a fáklyát, melyet meggyújtottál, átvette valaki és lobog a láng, melegít, világít. Az elhintett magvak kikeltek és izmos fácskákká növekedtek. Az elkezdett munka folyik tovább, az Úr népe együtt van és együtt örvendezik” Öt évvel később írta e sorokat a *Torontói Tudósító* (föltételezem, hogy a még ma is élő *Somogyi Irénke*); sorai az Úr kegyelméből ma is aktuálisak.

A meggyújtott fáklyát *Cserepka János* testvér kezéből (torontói lelkipásztorságának ideje 1957-63) tovább vitték a következő lelkipásztorok: *Lehmann János* (1964-65), *Kun Gyula* (1966-69), 1969 és 1972 között *Dr. Udvarnoki Béla* és *Dr. Haraszti Sándor* ügyintéző lelkipásztorok, *Viczián János* (1972-77), *Gerő Sándor* (1977-81), *Herjeczki Géza* (1981-1988), *Oláh Lajos* (1988-1997), *Dan László* (1997-2007) és *Püsök Dániel* (2009-től).

Egyre kevesebben vannak közöttünk olyanok, akik a tábor megnyitásán részt vettek. Ezekről a testvérekről tudok: *Tagai István, Barát Márta és Erika, Kovács Imre, Gallai Anna, Somogyi Irénke* és *Jurás Pál*. Örülnék, ha olvasóink kiegészítenék még a listát. Szeretettel gondolunk rájuk, hálásak vagyunk értük. S reménykedünk abban, hogy a tábor még sokáig szolgálja kontinensünk magyar népét, a közöttünk felnövő ifjúságot is.

Herjeczki Géza

KI MONDTA? KINEK?

(És hol van megírva?)

Kérdések ***Gerzsenyi Sándor: Bibliai fejtörő című könyvéből*** (Pécs, 2004.)

1. Ne késleltessetek meg engem, holott az Úr szerencséssé tette az én utamat.

2. *Meddig sántikáltok kétfelé?*

3. Ímé, jobb az engedelmesség a véres áldozatnál.

4. *Kicsoda az az Isten, aki kiszabadítson titeket az én kezemből?*

5. Az Úr hadakozik tiérettetek, ti pedig veszteg legyetek!

6. *Mit átkozzam azt, akit Isten nem átkoz?!*

7. Ti gonoszt gondoltatok én ellenem, de Isten azt jóra gondolta fordítani.

8. *És ímé nékem a felét sem beszélték el.*

9. Mert az ember azt nézi, ami szeme előtt van, de az Úr azt nézi, mi a szívben van.

10. *Én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk.*

11. Nem szabad néked a testvéred feleségével élned!

12. *Sőt, a te lelkedet is általhatja az éles tőr.*

13. Istennek kell inkább engedni, hogysem az embereknek.

14. *Majdnem ráveszel, hogy keresztyénné legyek.*

15. Ő szabadítja meg az ő népét az ő bűneiből.

16. *Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg a testvérem.*

17. Tévelyegtek, mivelhogy nem ismeritek sem az Írásokat, sem az Istennek hatalmát.

18. *Miért foglalta el a sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szentlelket?*

19. Vétkeztem, hogy elárultam az ártatlan vért!

20. *Ha pedig vak vezeti a vakot, mindketten a verembe esnek.*

Menjetek be az ő kapuin hálaadással, tornácaiba dicséretekkel; adjatok hálákat néki, áldjátok az ő nevét!
(Zsolt 100,4)